



АТОМНИК України

№37 (407) 11 вересня 2008 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

СОЦІАЛЬНИЙ ДОБРОБУТ: ТУРБОТА ПРО АТОМНИХ ЕНЕРГЕТИКІВ

...СВЯТО, ЯКЕ ЗАВЖДИ ЧЕКАЮТЬ

Двадцять другого серпня у місті Славутич відбулася урочиста подія, яку з нетерпінням чекали всі. У рамках виконання соціальних програм уряду, Міністерства палива та енергетики України, державного підприємства НАЕК «Енерго-атом» відбулася святкова церемонія прийняття до експлуатації нового 74-квартирного будинку. Символічно, що ця подія пройшла напередодні Дня Державного Прапора України та Дня Незалежності України.

Зі щирими привітаннями до усіх присутніх звернувся президент ДП НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський, голова Славутицької міської ради Володимир Удовиченко, голова профспілкового комітету ДП НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич, дирек-

тор ВП «Атомремонтсервіс» Володимир Лісниченко. З теплими словами та побажаннями Божої благодаті, здоров'я і щастя до новоселів звернувся протоієрей Свято-Ільїнської церкви м. Славутич отець Іоанн.

Новоселам було вручено символічний ключ та капсулу зі зверненням до нащадків, що зберігатиметься у міському музеї. Господарі нових помешкань, у свою чергу, висловили щирі вдячність керівництву ДП НАЕК «Енергоатом», ВП «Атомремонтсервіс», будівельникам, генеральному підряднику ТОВ «ІнтерПромІнвест», усім тим, хто докладав немало зусиль задля введення в експлуатацію сучасного будинку полішеного типу.

Яскраве сонечко, урочиста музика, веселі обличчя та щирі посмішки присутніх на святі людей зробили цей день незабутнім, особливо для тих, хто житиме у новому будинку.

На рахунок НАЕК «Енергоатома» та його відокремленого підрозділу «Атомремонтсервіс» багато добродійних справ, зроблених для жителів міста. Це і батьківське опікування вихованців дитячого будинку, і підтримка творчих програм Дня міста та Міжнародного фестивалю дитячої творчості, телебачення та преси «Золота осінь Славутича», а ще — започаткування житлового будівництва.

То хай вам щастить, дорогі наші новосели! І хай таких добрих подій стане більше у кожному місті, селищі, а отже — в усій нашій Україні!

Алла ЛЕВІНА,
ВП «Атомремонтсервіс»,
Людмила ЛЮБИВА
м. Славутич Київської обл.



ВИДГУКНУТИСЯ НА ЛЮДСЬКУ БІДУ

Рівненські атомники надають допомогу потерпілим

Шість областей України і досі заливають рани після катастрофічної повені 23—27 липня цього року. «Велика вода» завдала не лише величезних збитків, а й засвідчила: завжди знайдеться той, хто простягне у біді руку допомоги (див. «АУ» №31—35, 2008 рік. — Прим. ред.).

Так, для подолання наслідків стихійного лиха відгукнулося чимало людей. Не стали осторонь чужої біді і працівники Рівненської АЕС — на допомогу постраждалим було перераховано їх одноразовий заробіток.

Попередньо заступник генерального директора з кадрів та соціального розвитку Роман Гошовський, голова профкомпро РАЕС Олег Гнатюк та знімальна група ТРК «Рівне-Атом» виїхали у зону, де трапилося лихо, аби безпосередньо на місці ознайомитись із ситуацією і визначити тих, хто найбільше потребує допомоги.

Згодом на спільному засіданні адміністрації та профспілкового комітету було вирішено надати благодійну допомогу шляхом перерахування коштів (одноразового заробітку працівників ВП РАЕС):

жителям села Волосів Надвірнянського району Івано-Франківської області із статусом потерпілих 2 категорії на загальну суму 100 тисяч гривень;

сілській раді села Волосів Надвірнянського району Івано-Франківської області для проведення ремонту дитячого садка на суму 10 тис. гривень;

Томкевич Лесі Ярославні, жительці м. Галич Івано-Франківської області, на суму 4 тисячі гривень (за неї клопотав колектив ідальні №9 ВП РАЕС);

Болехівській міській раді Івано-Франківської області для проведення водопроводу на суму 150 тисяч гривень;

сілській раді с. Козьова Сколівського району Львівської області для ліквідації наслідків стихійного лиха в селі Орявчик на суму 150 тисяч гривень.

Решту коштів вирішено переказати на рахунок управління ресурсного забезпечення та господарського обслуговування Івано-Франківської обласної державної адміністрації.

Також створено комісію за участю представників профспілкової організації та адміністрації ВП РАЕС для перевірки цільового використання наданої матеріальної допомоги.

На Рівненській АЕС добродійна акція із перерахування одноразового заробітку для потерпілих від повені триває.

Тетяна КОРОВАЙЧУК

м. Кузнецовськ

13 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ — КАТЕГОРІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА

Про розвиток фізкультури і спорту активно дбають у місті атомників Южноукраїнськ, однак є і проблеми

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.

Свого часу саме будівництво Южно-Української атомної електростанції сприяло виникненню на місці смт Костянтинівка міста атомників — Южноукраїнськ, яке вони небезпідставно вважають своєю домівкою. А в гарній домові, як відомо, ніколи нічого не бракує. Тож адміністрація ЮАЕС належним чином подбала про з'яву й розвиток відповідних міських служб, структур та об'єктів, у тому числі й соціально-культурного призначення, які значною мірою формували життя мешканців новонародженого міста на березі Південного Бугу. І хоча пізніше, протягом 2001—2002 років, більшість із них була передана в міську комунальну власність, проте зміна власника практично не вплинула на звичний ритм міського життя. Адже завчасно було вжито заходів, щоб такі зміни відбулися з найменшими негативними наслідками. Для цього з міською громадою керівництво атомної електростанції уклало спеціальну угоду супроводу, згідно з якою щомісячно забезпечується перерахування коштів на утримання міського господарства. Для комплексу культурно-спортивних споруд «Олімп» (ККСС «Олімп») таке перерахування завбачливо зробили адресним. І, як пізніше виявилось, ніскільки з цим не прогадали.



Фото Миколи ВАРЧИНОГО



Співробітники сектору навчально-спортивної роботи ККСС «Олімп»

чергу поділено на два підрозділи — дитячо-юнацьку спортивну школу та сектор навчально-спортивної роботи. ДЮСШ очолює Віра Степанцова, а сектор НСР — Олександр Бурцайло.

Зрозуміло, що Віра Іллівна працює насамперед із дітьми, які задіяні у восьми видах спорту. Це насамперед плавання, художня гімнастика, спортивне орієнтування, аеробіка, футбол. Для проведення навчально-тренувальних занять з юними вихованцями школа користується спортивною базою спорткомплексу «Олімп», куди входять: зал ігрових видів спорту,

тренажерний і зал сухого плавання, 25-метровий плавальний басейн, а також стадіон та кілька відкритих спортивних майданчиків. 450 юних спортсменів тренуються під наглядом 12 кваліфікованих тренерів. Неабияк помітна і їх відадача. Тільки минулого року було підготовлено 6 кандидатів у майстри спорту. Цього року такими вже стали 5 осіб — чотири з плавання та одна юна вихованка зі спортивної гімнастики. А Ольга Богословець, яка займається плаванням, навіть отримала високе звання майстра спорту України. Без постійного медичного контролю за станом здо-

ров'я юних спортсменів теж не обходяться. Ось уже понад два десятиліття його здійснює лікар Тетяна Жуйкова.

Наймасовіше — відділення плавання. Поряд із досвідченими професійними тренерами Дмитром та Лідею Свинтицькими, трудовий стаж яких перевищує чверть століття, Ларисою Суворкіною, Наталею Волинич гро-

мадськими тренерами та-кож працюють колишні вихованці школи Марина Туркова, Вікторія Молодець, Аліса Гінда, Олександр Найдюнов та Євген Рижий. Загалом тут підготовлено 62 спортсмени масових розрядів. Уже згадувана Ольга Богословець, що культивує брас, стала трикратною чемпіонкою України серед юніорів. Чемпіонське звання серед юніорів у комплексному плаванні виборола й Олена Чернісенко. А вже Олександра Дозорцева та Владислав Христов, перша — в комплексі, а другий — на спині, спромogliся вибороти лише срібні медалі.

(Продовження на 4-й стор.)

САНАТОРНО-КУРОРТНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ, ОЗДОРОВЧА РЕАБІЛІТАЦІЯ СПІЛЧАН: СЬОГОДЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

«ГОРНИЙ» І «ПРИКАРПАТТЯ»: ВІДПОЧИВАЙТЕ ЗА БУДЬ-ЯКОЇ

Стан санаторіїв ВАТ «Атомпрофоздоровниця»: як його оцінює Атомпрофспілка України?

(Закінчення. Початок у №36)

— Як кількість людей об'єднують трудові колективи в санаторіях?

— У «Горному» трудовий колектив налічує близько трьохсот тридцять осіб. Третина з них — медпрацівники. Його роботою керує досвідчений Олександр Тюлін. А проблемами медицини вже переймається кандидат медичних наук Наталя Трегубова. Варто зазначити, що Наталя Олександрівна працює в оздоровниці давно, це дозволило їй минулого року захистити кандидатську дисертацію. До того ж вона удостоєна високого звання «Заслужений лікар АР Крим». І це теж, до речі, зобов'язує тримати високу марку оздоровниці. А в «Прикарпатті» посади директора і головного лікаря в одній особі вдало поєднує Володимир Кульчицький, під началом котрого трудиться 37 осіб.

— Виходить, що у вас жодних проблем немає?

— Хто ж ніні обходиться без проблем?! І одна з них полягає в тому, що «Горний» працює з від'ємною рентабельністю. Насамперед це пояснюється тим, що ми не встигаємо, як уже говорилося, вчасно реагувати на зростаючі різні послуги. Адже дві третини угод на придбання путівок, згідно з тендером, укладаються попередньо й значно раніше, ніж відбувається саме підвищення ціни. Така часова розбіжність інколи сягає мало не року. Звідси й негативні економічні наслідки.

— А за рахунок чого ви компенсуєте ці втрати?

— Вони так і залишилися некомпенсованими, бо просто перейшли в наші борги постачальникам продукції та надавачам різних послуг. Фактично ми працюємо самостійно й самотужки вирішуємо всі свої фінансові проблеми. ВАТ «Атомпрофоздоровниця» ніхто ніколи не надавав фінансової допомоги й не тішив якимись там дотаціями.

— Володимире Вікторовичу, який тоді бачиться вихід із такої ситуації?

— Краще господарювати. Адже ця ситуація була раніше і в «Прикарпатті». Щоб її поліпшити, ми ще декілька років тому частину майна санаторію продали, а на виручені кошти провели його модернізацію. Тому ця оздоровниця тепер і працює без збитків. Відповідну модернізацію ми сьогодні здійснюємо і в «Горному». Але поступово і за власні кошти, без розпродажу його корпусів. Тому цей процес дещо розтягнувся в часі. Та гадаю, що невдовзі ми успішно впровадимо з усіма цими проблемами. І зробимо це, підкреслюю, самостійно. Підтвердженням тому може бути той факт, що ми вже повністю провели ремонт третього та одного поверху п'ятого корпусів. Хоча не приховую, що фінансова допомога наших акціонерів нам не завдала б. Бо виношуємо плани невдовзі спорудити ще один корпус. Територія санаторію «Горний» дозволяє реалізувати такий задум. І ми зобов'язані це зробити. Оскільки того вимагає час нових ринкових умов, коли основною запорукою успіху є наявність власних цікавих ініціатив. Тож допомога коштами для успішної реалізації цієї мети таки не завдала б.

— А яка позиція з цього питання ваших акціонерів? До речі, хто вони?

— 60 відсотків акцій тримає Атомпрофспілка. Ще 30 відсотків належить державі, а їх управління здійснює ДП НАЕК «Енергоатом». Частку акцій має також столичне комунальне підприємство «Генеральна дирекція Київської міської ради з обслуговування іноземних представників». Усі вони не проти проведення реконструкції санаторію «Горний» з метою його подальшого розвитку. Більше того — обома руками за її проведення. Однак реально допомогти можуть хіба що тільки через заздалегідь обумовлену закупівлю якоїсь кількості путівок. Інші шляхи для них закриті. Бо згідно зі Статутом Атомпрофспілки не комерційна структура й не може інвестувати свої кошти. Тоді як Енергокомпанія, через регулювання тарифу на електроенергію, що виробляє, просто не має у своєму розпорядженні потрібних для цього коштів. Хоча ніби не все вже так і безнадійно. Бо є база та перспектива для подальшого розвитку. Тож чекаємо кращих часів. Але одночасно щось і самі робитимемо. Наприклад, готуватимемо майбутні проекти та шукатимемо для їхньої реалізації надійних інвесторів. Принаймні ніш-ком відсиджування не збираємося.

— Може, все-таки варто продати частину корпусів санаторію «Горний» і пришвидшити вирішення цього питання?

— Ні, ми не збираємося, наскільки мені відомо, цього робити. Тобто акціонери не збираються. А дирекція оздоровниці за законом позбавлена права діяти на власний розсуд.

— Звідки ж тоді, Володимире Вікторовичу, поширюються ліхтні чутки, що все вже розпродано, особливо в «Горному»?

— Можливо, заздрісники їх розпускають. Не виключено також, що хтось накинув оком на ласий шматок чималої території

біля самісінького моря. Все може бути.

— Але ж акціонери фактично захищені від чийось зазіхань на їхню приватну власність. Чи не так?

— Стосовно повної захищеності від чийось зазіхань стверджувати категорично не берусь. Бо питання це складне й не однозначне, особливо за умов, коли ми ніні чи не на третину живемо не в правовому полі. Тож навіть наша незалежна держава не гарантує щось подібне на всі 100 відсотків. Ну, та хто б там що не говорив, а ми продовжуватимемо рухатися вперед, докладаючи максимум зусиль для того, щоб обслуговування відпочивальників у наших санаторіях підняти на значно вищий рівень. Одночасно прагнутимемо забезпечити проведення реабілітаційних процесів для атомників та суміжних із ними виробників і служб. Усі ці питання, між іншим, порушувалися на одному з останніх засідань Наглядової ради ВАТ «Атомпрофоздоровниця». Тому люди можуть сміливо прийти до нас на відпочинок та оздоровлення. Вони ніколи про це не пожалкують, як і про витрачені гроші теж. Та головне, що неабияк зміцняють при цьому своє здоров'я. А це, погодьтеся, найдорожчий їхній капітал.

НАШІ САНАТОРІЇ МАЮТЬ БУТИ НЕ ЛИШЕ ПРИВАБЛИВИМИ, А Й КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИМИ

Наступним співрозмовником на офіційному рівні стала завідувач відділу правової роботи Атомпрофспілки, член Наглядової ради ВАТ «Атомпрофоздоровниця» Надія КРУЧИНСЬКА (на знімку внизу).

— У чому, Надіє Володимирівно, на ваш погляд, полягає сьогодні одне з головних завдань Атомпрофспілки, як основного акціонера, з підтримки ВАТ «Атомпрофоздоровниця», щоб його санаторії «Горний» та «Прикарпаття» працювали з належною віддачею? Насамперед маю на увазі правовий аспект цього питання.

— Нам передусім необхідно констатувати, що сьогодні санаторно-курортним закладам не так уже й просто працювати, якщо вони не мають додаткових інвестицій. А названі оздоровниці їх точно позбавлені. Бо наша профспілка не веде господарську діяльність і не має таких фінансових надходжень, які потім можна було б кудись інвестувати. І не тільки для того, щоб згодом отримати значні прибутки, а



навіть щоб просто робити гарні справи для збереження здоров'я працівників такої складної та відповідальної галузі, як атомна енергетика. Адже ми всі ніні добре усвідомлюємо ту реальну очевидність, що лише атомна енергетика в найближчі десятиліття, зважаючи на перспективу енергетичних потреб при невпинному подальшому промислового розвитку, може твердо забезпечити економічну могутність і незалежність нашої держави. Тому необхідно належним чином подбати про привабливість підприємств атомної енергетики та відповідний рівень соціального захисту їхніх працівників, у тому числі й через організацію мережі оздоровчих закладів. Час уже бережно ставитися до наявного людського потенціалу. Тож завдання акціонерів у цьому разі спрощується до пошуку додаткових джерел фінансування. Отже, зважаючи на значний авторитет, Атомпрофспілка, з одного боку, має налагодити тісні контакти із замовниками путівок, своєрідними фінансовими інвесторами, а з другого — зацікавити їх у такій співпраці. Це ось ніби просте і водночас досить складне завдання.

Складне бодай тому, що наші санаторії мусять бути не лише привабливими, а й конкурентоспроможними за віддачею з відновлення сил і здоров'я відпочивальників. Бо за іншого разу атомники туди просто відмовляться їхати. Тому треба не просто реалізувати путівки для класного відпочинку, а згідно з ними реалізовувати в санаторіях цілий комплекс добре продуманих заходів з реабілітації здоров'я атомників. Духовну та емоційну змістовність відпочинку ніскільки не відкидаємо. Але акцент все-таки повинен бути на реабілітації та лікувально-оздоровчих про-



цедурах, що до неї приводять. Усі ці питання зокрема були порушені на травневому візному засіданні Наглядової ради ВАТ «Атомпрофоздоровниця», що проходило в санаторії «Горний». Про серйозність розмови свідчить і те, що в ній взяли активну участь віце-президент ДП НАЕК «Енергоатом» Ольга Кравець та голова первинної профспілкової організації Компанії Олександр Лич.

— А в чому все-таки тут проблема?

— Та хоча б у тому, що в літній період оздоровлення в санаторіях більше спрямовано на відпочинок, ніж на лікування. І про це треба говорити відверто. Бо це насамперед сприймають самі відпочивальники. Тож навіть нам самообманом займатися? Адже мету ми ставимо геть іншу. Свого часу, коли був активний період була запроваджена реабілітація, то вона відразу дала необхідні результати з відновлення людського організму. Вони були такі вражаючі, що санаторій «Горний» отримав статус клінічного. Та головне полягало в тому, що значний позитив отримала вся галузь. Проте згодом реабілітаційні програми були призупинені через незадовільний фінансовий стан ДП НАЕК «Енергоатом». Тепер на візному засіданні Наглядової ради досить широко обговорювалося питання відновлення реабілітаційних програм.

— Тобто назріла потреба повернутися до дещо, як кажуть, призабутого?

— Не зовсім так. Щоб реабілітаційні програми дали найбільш позитивний ефект, окрім медичних питань, ми обговорили ще низку й інших проблем, зокрема організаційних та фінансових. Хоча вони виникали й раніше. Наприклад, члени ради відвідали санаторії «Прометей» у Євпаторії, щоб предметніше вивчити питання покращення організації харчування, на яке в «Горному» були небезпідставні нарікання. Навіть вивчалася пропозиція про запровадження «шведського столу». Не обійшли тоді стороною й обговорення складового харчування у вартості путівок, щоб підвищити його якість. Ніні всі ці питання вже розглядалися комплексно, а не вибірково. Одне слово, зміни вже давно назріли. Тож тепер необхідно на них тільки зважитися. Шлях не короткий і не з легких, однак переконана, що витримки пройти цей шлях до кінця в нас вистачить. До того ж ми обов'язково це все робитимемо тільки в правовому полі чинного законодавства України.

— Однак погодьтеся, Надіє Володимирівно, що надмірне терпіння не ваш спільник. У когось терпець може й увірватися. І тоді не виключено, що чутки про розпродаж корпусів санаторію «Горний» стануть реальністю.

— Як керівник правової служби, хотіла б обов'язково зауважити, що останнім часом дуже багато поширюється недостовірної інформації про те, що ніби санаторії «Горний» та «Прикарпаття» вже давним-давно продано комусь за безцінь. І не будь-ким, а безпосередньо Атомпрофспілкою. Такі закиди лунають у контексті порушення проблем власності профспілок та звинувачень на адресу Федерації профспілок України з питань прихованого розпродажу належних їй оздоровниць. З отриманою інформацією ви мали змогу переконатися, що розпродажу корпусів санаторіїв

ВАТ «Атомпрофоздоровниця» не проводилося. А правомірність часткової реалізації майна санаторію «Прикарпаття» була доведена в судовому порядку. Включення ж його до якогось ефемерних списків розпроданого ФПУ майна тим паче дивно, тому що цей санаторій ніколи не мав жодного відношення до Федерації профспілок України. Але до чужого рота, як кажуть, не приставили ворота. Зрозуміло, що ці майнові атаки чиняться неспроста. Це своєрідне випробування на міцність профспілкового руху України. Нехай не сподіваються — не поступимося. Переконана, що цього ніколи не буде. Хоча я ніскільки не заперечую того, що діяльність Атомпрофспілки завжди мусить бути під контролем її членів. Надто ж у тому разі, коли виникають якісь сумнівні стосовно належного їй майна у вигляді оздоровниць. Але ці питання, насамперед, мусять ставитися перед керівництвом ВАТ «Атомпрофоздоровниця» та Атомпрофспілки, як одного з основних акціонерів цього товариства.

ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ — НАЙЦІННІШИЙ СКАРБ

Підсумковою у цьому журналістському матеріалі стала розмова з Головою Атомпрофспілки та Головою Наглядової ради ВАТ «Атомпрофоздоровниця» Валерієм МАТОВИМ (на знімку — 3 стор.).

— Почну з основного, тобто з не відомо ким зініційованого звинувачення щодо причетності Атомпрофспілки до розпродажу нерухомого майна санаторію «Горний». — Слова Валерія Олександровича звучали твердо й чітко, наче металеві кульки падали на підлогу. — Категорично заявляю, що це не так. Адже така пропозиція не пролунала на жодному із засідань Наглядової ради ВАТ «Атомпрофоздоровниця», яку маю честь ніні очолювати. Тому що від початку створення цього акціонерного товариства ми його розглядаємо як цех здоров'я, як центр із реабілітації персоналу, котрий працює на атомних електростанціях та підприємствах атомної промисловості. Адже саме з цією метою ця група санаторіїв і створювалася в шестидесяті роки минулого століття силами Міністерства середнього машинобудування та галузевого профспілкою вже зниклого на сьогодні Радянського Союзу. Вони нам і дісталися у спадок. Але минули роки, і тепер ці оздоровниці, звісно, вимагають певних фінансових вкладень для того, щоб відповідати сучасним вимогам. Їх оновлення планувалося провести значно раніше. Воно стувалося, зокрема, й санаторію «Горний». Але через низку обставин цього так і не сталося. Тому певний період Атомпрофспілка виступала з ініціативою про спільне з ДП НАЕК «Енергоатом» використання цього санаторію. Цілком природно, що в такому разі надходили певні кошти на його утримання. Це дозволило б оновити ліжковий фонд, медичне обладнання, провести набір більш підготовлених фахівців та привести до належного стану прилеглої території.

— Але цього, мабуть, замало?

— Так. Тому в останні роки санаторій постійно мав певні фінансові проблеми. Тим більше що ми не прагнули обов'язково на ньому збагатитися, а намагалися передусім

ПОРИ РОКУ

використовувати його для проведення оздоровлення працівників галузі. Відповідно й цінова політика вартості путівок будувалася таким чином, що не було високих показників з рентабельності та прибутків. Фактично санаторій функціонував у межах тих наявних коштів, які заробляв власноруч. Але так не могло тривати до безкінечності. Тож, як голова Наглядової ради ВАТ «Атомпрофоздоровниця», починаючи з 2005 року, я провів низку її засідань, у тому числі й кілька виїзних, на які були винесені питання фінансового оздоровлення санаторію «Горний». Вдалося розробити відповідний план заходів. І вже цього року ми розраховуємо вийти на позитивний баланс затрат і прибутку. А це найголовніше. Тому оцінюю ситуацію на сьогодні як таку, що «Горний» загалом відповідає вимогам та завданням, які перед ним ставляться. Останнім часом ми навіть значно покращили умови харчування для нашої категорії працівників. Та й умови оздоровлення для них теж неабияк поліпшилися. У свою чергу хотілося б, аби президент Енергокомпанії та директори підприємств атомної промисловості також надали санаторію певну фінансову підтримку. Тож поступово колесо оновлення набрало б необхідних обертів. Однак заспокоюватися на досягнутому аж ніяк не збираємося. Бо ще далеко не всі плани наших заходів втілені в життя.



— Чи не найголовніший із них, певно, стосується реалізації програми реабілітації здоров'я атомників та працівників підприємств атомної промисловості? Валерію Олексійовичу, ви впевнені, що цього вдасться досягти?

— На цьому етапі, коли, починаючи з квітня, пройшов цикл робочих зустрічей і нарад Федерації профспілок України та Атомпрофспілки з урядом, очолюваним Прем'єр-міністром Олесью Тимошенко, ми шоразу постійно й наполегливо порушували це питання. І продовжуємо наполягати на тому, що санаторій «Горний» мусить мати статус реабілітаційного центру, як це було в шестидесяті—семидесяті й навіть восьмидесяті роки минулого століття. Тільки економічна скрута заважає досить швидко вирішити це питання. Але принаймні такі домовленості та напрацювання є. Тому гадаю, що це питання вирішено остаточно й безповоротно. Адже здоров'я наших людей — то найцінніший скарб. І в мене стосовно цього немає жодного сумніву.

— Але не певен, що ви особисто на цьому заспокоїтеся.

— Тут я з вами повністю згоден. Адже нами ще не досягнуті навіть орієнтири наших попередників. Не всі знають, що свого часу діяла ціла система реабілітаційних заходів. Зокрема, на об'єктах атомної енергетики та підприємствах атомної промисловості, й у містах-спутниках були організовані й чітко працювали спеціалізовані медико-санітарні частини. Їхне завдання насамперед полягало в медичному супроводі кожного працівника, котрий був задіяний на підприємстві у важких, шкідливих та особливо шкідливих умовах праці. Дільничний або цеховий лікар обов'язково забезпечував для них медичний супровід. На основі цих висновків трудівнику видавалися путівка та лікарняний листок, на підставі якого він вирушав до санаторію «Горний» на 48 днів, де впродовж цього часу проходив необхідний етап реабілітації. Не пройшовши його, людина не мала права повернутися на своє робоче місце. Але існував ще й зворотний зв'язок. Оскільки система медичного супроводу відпочивальника належним чином була налагоджена ще й у самому санаторію. Там також на нього була заведена відповідна медична картка. Тому і на роботі та в місці проживання, і під час реабілітації в санаторії атомника або людей, близьких за професією, постійно супроводжувала одна й та сама система медичного нагляду, яка виключала випадковості в реальній оцінці стану їхнього здоров'я. До того ж, вона була безперечною. На жаль, усе це сьогодні зруйновано вщент. Тож тепер ми мусимо й відновити не лише в повному обсязі, а й з нововведеннями та різними доповненнями. Так буде справедливо, й по-господарськи розважливо. Тільки у такому разі функціонування наших санаторіїв справді відповідатиме належній турботі про людей та їхнє здоров'я.

Розмовляв Олексій МИКІТЕНКО

СОЦІАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ІНТЕРЕСАХ ПРАЦІВНИКІВ ДСП «ЧОРНОБИЛЬСЬКА АЕС»

САНАТОРІЙ «ОДЕСЬКИЙ»: УМОВИ ОДНАКОВА КАРДИНАЛЬНО УЛУЧШИЛИСЬ

Як і предполагалось, співробітництво Червонобильської АЕС і санаторія «Одеський», начатое в 2007 році, було продовжено в цьому. Продовженням пошлось удачней, чем начало. В прошлом году немало нареканий от работников Чернобыльской АЭС, приехавших пройти реабилитацию и получить профилактическое лечение, было по поводу качества условий проживания. Обещанный телевизор и холодильник присутствовали далеко не в каждом номере. В некоторых номерах мебель буквально разваливалась, а матрацы издавали жалобные, рвущие душу звуки.

В этом году ситуация кардинально изменилась. Холодильники есть во всех номерах, и они работают. Телевизоры подключены к кабельной сети или же снабжены своей антенной, и они показывают.

Благодаря этому имел удовольствие наблюдать открытие Олимпийских игр в Пекине.

Хочется подчеркнуть, что это единственный ведомственный санаторий на одесском побережье. Для работников Чернобыльской АЭС это единственный санаторий, куда есть возможность взять путевку и отдохнуть с ребенком или всей семьей.

Приехав в санаторий, каждый получал то, что хотел. Кому необходимо было пройти медицинские процедуры для поддержания своего здоровья — получали соответствующие назначения и консультации. В спорных вопросах направлялись на обследование.

Кто не особо нуждался в медицинском присмотре — получали солнечные и морские ванны на песчаном пляже. Для этого достаточно спуститься метров 100, потому что санаторий рас-

положен на высоком берегу, практически над пляжем.

Вечером с балконов верхних этажей можно наслаждаться шумом прибоя. Кстати, в этот раз была возможность поставить на балконе раскладушку и провести ночь под звездным одесским небом.

Как и в прошлом году, всем предлагались разнообразные экскурсии, вечером просмотр фильма, днем для детей мультфильм.

Питание сбалансировано таким образом, что, съедая больше, чем вы это делаете у себя дома (сухо по себе), не набираете вес. Если вам необходимо особое питание, то предлагается свое, личное меню.

Отдельно хочется отметить медперсонал санатория. Так случилось, что моя дочь повредила ногу. Нам дважды предоставляли машину санатория для поездок в городские больницы Одессы для

получения рентгеновского снимка и консультаций. Кроме того, нас доставили практически к самому перрону, когда мы уезжали. Это я к тому, что если с вами, не дай Бог, случится какой-то несчастный случай, вы не останетесь с ним один на один. Вам помогут.

Хочется выразить благодарность и сказать большое человеческое спасибо администрации и персоналу санатория. Профкому Чернобыльской АЭС пожелать не сбавлять темпов и увеличивать количество путевок в этот санаторий.

Уверен, что число желающих съездить в «Одесский» будет расти. И если в этом году было выдано 404 путевки, из них 104 детские, то на будущий год должно быть значительно больше.

**Александр КУПНЫЙ,
работник ГСП
«Чернобыльская АЭС».**

СНУЯЕП: ПІДГОТОВКА КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ГАЛУЗІ

Школа молодого специалиста — стратегическое направление ЗАЭС

Для выпускников 2008 года, которые в этом году поступили в Севастопольский национальный университет ядерной энергетики и промышленности (СНУЯЭиП), время испытаний уже позади. 44 человека, которые через пять лет молодыми специалистами придут работать на Запорожскую АЭС, зачислены на бюджетную форму обучения.

Действительно, выпускникам этого, без преувеличения, экспериментального года пришлось пройти немало испытаний, главное из которых — независимое внешнее тестирование. Причем испытанием это было не только для выпускников, но и для учебных заведений, которые тоже ввели новые требования по набору в вуз.

Базовое высшее учебное заведение Запорожской АЭС — Севастопольский национальный университет ядерной энергетики и промышленности — в этом

году вел прием по сертификатам внешнего тестирования. И то количество студентов, которое было необходимо для государственного заказа, вуз набрал.

По словам заместителя начальника учебно-тренировочного центра ЗАЭС по организации базовой подготовки персонала Алексея Ковалева, заказ на подготовку специалистов Запорожской электростанции в этом году составил 44 человека (для сравнения, в прошлом году было 50 человек) по основным специальностям, которые необходимы атомной станции — «атомные станции и установки», «автоматизация управления технологическими процессами», «электрические станции», «ядерно-химические технологии», «метрология» и «специальные компьютерные системы».

Подготовка абитуриентов проводилась в Энергодаре в течение 8 месяцев на подготовительных курсах. Ребятам преподавали основные дисциплины — математику, физику, химию и украинский язык.

Эти занятия, безусловно, помогли выпускникам успешно пройти и независимое внешнее тестирование. А как пробный вариант — перед тестированием ребята сдавали экзамены на подготовительных курсах. Завершающим же этапом в процедуре отбора стало собеседование, которое проводили 23—24 июля на базе гимназии «Гармония» управление кадров и учебно-тренировочный центр Запорожской электростанции. А по специальности «атомная энергетика» есть еще психологическое обследование в лаборатории УТЦ — это тесты на пригодность к оперативной работе.

В результате из 80 человек, которые учились на подготовительных курсах, было отобрано 44 (причем около 20 процентов из них — выпускники школ близлежащих сел). По большому счету, станция отобрала себе специалистов, которые через пять лет придут работать на ЗАЭС. Предприятие берет на себя и оплату их обучения.

Лариса ЛЕВИЦКАЯ

БЕЗПЕКОВА І РЕСУРСНА ГОТОВНІСТЬ ЯДЕРНИХ ЕНЕРГОБЛОКІВ

ХМЕЛЬНИЦЬКА АЕС: ОБЕСПЕЧЕН ВАЖНИЙ ЗАДЕЛ НА БУДУЩЕ ДЛЯ ВСЕЙ ОТРАСЛИ

В середине августа, накануне пуска энергоблока №1 после проведения планово-предупредительного ремонта 2008, состоялось знаменательное для Хмельницкой АЭС событие — Государственным комитетом ядерного регулирования Украины по результатам Государственной экспертизы ЯРБ приняты материалы по обоснованию безопасной эксплуатации корпуса реактора энергоблока №1 и согласовано соответствующее техническое решение.

В эти материалы вошли результаты работ по следующим направлениям:

— исследование образцов-свидетелей материалов корпуса реактора третьего срока выгрузки;

— расчетное обоснование целостности и безопасной эксплуатации корпуса реактора в течение его проектного срока службы;

— разработка новой программы образцов-свидетелей материалов корпуса реактора.

На самом высоком уровне рассмотрен и оценен положительный и очень весомый итог работ целого ряда научных организаций: Украины — Института проблем прочности и Института ядерных исследований НАН Украины (экспертное сопровождение работ); ГНТЦ ЯРБ, ЧП «Инженерные технологии и разработки» и МЦЯБ при Киевском национальном университете им. Т. Шевченко (экспертиза доку-

ментов по тематике работ); России — ОКБ «Гидропресс» и РИЦ «Курчатовский институт».

Как видно, состав участников работ соответствовал важности темы и достигнутому результату.

Главным конструктором реакторной установки по условиям хрупкой прочности обоснована безопасная эксплуатация корпуса реактора энергоблока №1 в течение его проектного срока службы 40 лет. Новая программа образцов-свидетелей введена в действие.

Впервые в Украине выполнено полномасштабное обоснование безопасной эксплуатации корпуса реактора ВВЭР-1000 — в данном случае энергоблок №1 ХАЭС выполнил функции пилотного энергоблока.

Все названные работы от ХАЭС сопровождал и на определенных этапах непосредственно участвовал в них отдел контроля металла — подразделение, ответственное за реализацию темы (зам. начальника отдела Ю. Копылов и начальник лаборатории металловедения К. Дубровский). Свои задачи успешно выполнили отдел ядерной безопасности (начальник ЯФЛ Л. Вайнер, ведущий инженер М. Лешкевич) и реакторный цех (и.о. зам. начальника цеха по модернизации О. Несмеянов). Координировали работы и участвовали в их ключевых этапах НАЭК «Энергоатом» (директор департамента металловедения и химически технологий

В. Корниец, ведущий инженер ДМиХТ В. Бреднев) и заместитель главного инженера по ЯРБ ХАЭС К. Щербинин. До своего ухода на заслуженный отдых весомый вклад в решение стоявшей перед НАЭК «Энергоатом» и ХАЭС задачи внесли директор ДМиХТ НАЭК «Энергоатом» О. Зинченко и начальник ОКМ ХАЭС И. Клещевников.

Весь комплекс работ выполнялся при постоянной поддержке со стороны руководства НАЭК «Энергоатом» и ОП «Хмельницкая АЭС».

К этому успеху Хмельницкая АЭС шла 5 лет (с учетом подготовительного периода 2003—2004 годов). Решающим этапом был период с июля 2007 года, когда выполнялась Государственная экспертиза разработанных документов, их доработка и подготовка выводов в ГНТЦ ЯРБ и Госатомрегулирования по результатам выполненных работ.

Следует отметить, что целевые работы, направленные на обоснование безопасной эксплуатации корпуса реактора энергоблока №1 обеспечили выполнение Хмельницкой АЭС и одного из мероприятий Концепции повышения безопасности действующих энергоблоков атомных электростанций, одобренной Кабинетом Министров Украины, что в конечном итоге позволило сэкономить для отрасли около 2,5 миллиона гривен.

В итоге, решив целевые задачи для энергоблока №1,

Разумеется, этот факт накладывает на студентов определенные обязательства. Как следует из договора, в случае неуспеваемости студента отчислять из вуза, и он должен компенсировать станции потраченные на его обучение средства. В свою очередь, если студент успешно окончил университет, станция обязуется его трудоустроить.

Что же касается успеваемости, то она под жестким контролем. На каждого студента, которого обучает ЗАЭС, в учебно-тренировочном центре создают базу данных, куда вносятся оценки после каждой сессии. Кроме того, специалисты ЗАЭС оценивают практические навыки студентов, а практикующие студенты проходят на ЗАЭС. Таким образом, к выпуску предприятие имеет полную картину успеваемости студента за все пять лет обучения.

Хмельницкая АЭС обеспечила важный задел и для отрасли — полученные результаты будут адаптированы для корпусов реакторов других АЭС Украины с реакторами ВВЭР-1000.

Выполненное и достигнутое сегодня будет иметь свое обязательное продолжение, обусловленное требованиями нормативных документов по ЯРБ. Впереди очередные этапы, реализуемые в сроки обоснованного ресурса:

— до 2017 года в рамках периодической переоценки безопасности энергоблока №1 будут выполнены расчеты на статическую и циклическую прочность корпуса реактора, а также его вероятностный расчет;

— до 2023 года — очередной цикл работ по расчетному обоснованию безопасной эксплуатации корпуса реактора, включая облучение и исследование образцов-свидетелей материалов корпуса реактора в соответствии с новой программой и периодический (1 раз в 4 года) неразрушающий контроль состояния металла корпуса реактора.

Изложенное выше наглядно свидетельствует, что сопровождение безопасной эксплуатации корпуса реактора энергоблока №1 ХАЭС выполняется надежно, с соблюдением принципов культуры безопасности.

Ядерное сердце энергоблока №1 здорово, причин для беспокойства нет.

13 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ — КАТЕГОРІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА



(Продовження. Початок на 1-й стор.)

Та в них усе ще попереду. Було б тільки бажання тренуватися. А вже майстер спорту міжнародного класу Ганна Дзеркаль свого часу навіть була срібною призеркою чемпіонату Європи, а майстер спорту Євген Рижий — чемпіоном країн СНД та Балтики. У відділенні художньої гімнастики поряд з Іриною Відіною передають своє вміння дітям Олена Бурцайло та Ганна Сіроченко. І хоча їхнім вихованцям змагатися за кількістю звань та нагород із плавцями дещо складувато, але вони теж прагнуть не пасти задніх. Підтвердження цьому може бути той факт, що відділенням підготовлено 4 кандидати в майстри спорту та 44 спортсмени масових розрядів. А вже Антоніна Д'яченко і Леся Свідницька готують майбутніх майстрів спортивного орієнтування. Тут є не тільки переможці та призери чемпіонату й кубка України, а й учасники чемпіонату Європи серед юнаків, котрі складають резерв збірної команди України.

Вихованці відділення аеробіки Тетяни Балабанової також стали призерами чемпіонату центральної ради ФСТ «Україна» в групових вправах. Не менш популярні серед дітей та підлітків також відділення: карате — з тренером Олегом Вітковським, жіночого баскетболу — з тренером Євгенією Полубояриною та футболу — з тренерами Володимиром Зубовим і Сергієм Яроховичем. Хоча із завоюванням призових місць та виконанням спортивних розрядів тут дещо гірші справи. Пов'язано це не лише з кращими чи гіршими умовами тренувань, а й з психологією юних спортсменів. Нині більшість із них не бажає надто переважувати себе на тренуваннях. Так, вони не проти відвідувати ту чи іншу секцію, але згодні тренуватися лише упівсили. А якщо тренер ще й покрикуватиме, то розвертаються та тільки їх і бачили. Тому тренери набираються особливого терпіння та йдуть на певні психологічні хитрощі, щоб не втратити майбутній спортивний талант і дати мож-

ливість йому розкритися на повну силу. Правда, Віра Степанцова слушно зауважила: треба, щоб ще й держава неабияк дбала про заняття спортом та розвиток фізичних можливостей підростаючого покоління. І передусім на це мусить бути спрямована наша реклама, особливо на телебаченні, а не на рекламу тільки пива та горілчаних напоїв, яких сьогодні стільки на кожному кроці, що хоч залишися ними.

Розвиток дитячого спорту в таких невеликих містах нині особливо важливий. Бо це не лише привчає підростаюче покоління до здорового способу життя, а й робить його більш стійким за різних стресових навантажень та життєвих випробувань, які сьогодні навіть дорослі з належною гідністю не завжди можуть здолати. А що вже казати про не підготовлені до цього вразливі дитячі душі. Особливо вразив недавній прикрий випадок з 15-річним вихованцем ліцею, котрий покінчив життя самогубством, викинувшись із верхнього поверху будинку, в якому мешкав. Причина? Кажуть, через нерозділене кохання. А ще не було куди себе подіти у вільний час та ні з ким було порадитися. До речі, це не єдиний такий випадок у місті атомників на березі Південного Бугу. Тож варто завчасливо дбати про те, щоб таких трагедій більше не траплялося, в тому числі й через значно ширший розвиток дитячого спорту та створення інших культурно-спортивних клубів і секцій для дітей та підлітків.

Олексій ПОЛТАВЕЦЬ

На знімку: збірна команда з баскетболу ВП «Южно-Українська АЕС»

(Закінчення буде)

Олімпійські чемпіони-2008

Золоті медалі:

1. Елена ХОМРОВА, Ольга ХАРЛАН, Галина ПУНДИК, Ольга ЖОВНИР — фехтование, командний турнір по сабле.

2. Виктор РУБАН — стрельба из лука.

3. Александр ПЕТ-РИВ — стрельба из пистолета, 25 м.

4. Артур АЙВАЗЯН — стрельба из ружья, 50 м лежа.

5. Наталья ДОБРЫНСКАЯ — легкая атлетика, семиборье.

6. Инна ОСИПЕНКО-РАДОМСКАЯ — гребля на байдарке-одиночке на дистанции 500 м.

7. Василий ЛОМАЧЕНКО — бокс, весовая категория до 57 кг.

Серебряные медалі:

1. Юрий СУХОРУКОВ — стрельба из ружья, 50 м из трех позиций.

2. Ольга КОРОБКА — тяжелая атлетика, весовая категория до 75 кг.

3. Василий ФЕДОРИШИН — вольная борьба, весовая категория до 60 кг.

4. Андрей СТАДНИК — вольная борьба, весовая

категория до 66 кг. 5. Ирина ЛЕЩИНСКАЯ — легкая атлетика, бег на дистанции 1500 м.

Бронзовые медалі:

1. Роман ГОНТЮК — дзюдо, весовая категория до 81 кг.

2. Армен ВАРДАНЯН — греко-римская борьба, весовая категория до 66 кг.

3. Наталья ДАВЫДОВА — тяжелая атлетика, весовая категория до 69 кг.

4. Илья КВАША и Алексей ПРИГОРОВ — прыжки в воду, синхрон, 3 м.

5. Ирина МЕРЛЕНИ — борьба вольная, весовая категория до 48 кг.

6. Леся КАЛИТОВСКАЯ — велоспорт, трек, гонка преследования на 3000 м.

7. Александр ВО-

РОБЬЕВ — спортивная гимнастика, упражнения на кольцах.

8. Елена АНТОНОВА — атлетика, метание диска.

9. Тарас ДАНЬКО — борьба вольная, весовая категория до 84 кг.

10. Виктория ТЕРЕЩУК — современное пятиборье.

11. Денис ЮРЧЕНКО — легкая атлетика, прыжки с шестом.

12. Вячеслав ГЛАЗКОВ — бокс, весовая категория свыше 91 кг.

13. Юрий ЧЕБАН — гребля на каноэ-одиночке на дистанции 500 м.

14. Наталья ТОБИАС — легкая атлетика, бег на дистанции 1500 м.

15. Анна БЕССОНОВА — художественная гимнастика.

Командна таблиця

Місце Країна	З	С	Б	Разом	Місце за кількістю нагород
1. Китай	51	21	28	100	2
2. США	36	38	36	110	1
3. Росія	23	21	28	72	3
4. В Британія	19	13	15	47	4
5. Німеччина	16	10	15	41	6
6. Австралія	14	15	17	46	5
7. Корея	13	10	8	31	8
8. Японія	9	6	10	25	11
9. Італія	8	10	10	28	9
10. Франція	7	16	17	40	7
11. Україна	7	5	15	27	10

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №804/2008

Про відзначення державними нагородами України спортсменів, тренерів та фахівців національної збірної команди України на XXIX літніх Олімпійських іграх (витяг)

За досягнення високих спортивних результатів на XXIX літніх Олімпійських іграх в Пекіні (Китайська Народна Республіка), виявлені мужність, самовідданість та волю до перемоги, піднесення міжнародного авторитету України постановляю:

Нагородити орденом "За заслуги" III ступеня

ЖОВНИР Ольгу Богданівну — олімпійську чемпіонку з фехтування

ПУНДИК Галину Василівну — олімпійську чемпіонку з фехтування

ХАРЛАН Ольгу Геннадівну — олімпійську чемпіонку з фехтування

ХОМРОВУ Олену Миколаївну — олімпійську чемпіонку з фехтування

Присвоїти почесні звання:

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ»

ШТУРБАБІНУ Валерію Вікторівну —

тренерів чемпіонки Олімпійських ігор з фехтування Галину Пундик

ШТУРБАБІНІ Ользі Каралытдинівні —

тренерів чемпіонки Олімпійських ігор з фехтування Ольги Жовнір.

Президент України В.ЮЩЕНКО
м. Київ, 4 вересня 2008 року.

"Веселий байкер"

мотофестиваль під такою назвою вперше відбувся у місті-супутнику Хмельницької АЕС

Молоді люди, для яких мотоцикл — втілення свободи, філософія життя, спосіб самовираження, проїхалися вулицями міста, завітали до інформаційного центру ХАЕС, побували в навчально-тренувальному центрі станції, на оглядовому майданчику, сфотографувалися на фоні енергоблоків.

Після знайомства з містом та Хмельницькою АЕС у наметовому містечку на галявині в районі водосховища ХАЕС відбулося відкриття мотофестивалю.

На нього були запрошені усі бажачі на мотоциклах і без. Відбулися традиційні байкерські конкурси, рок-концерт за участю гуртів: «Запретный город» (м. Славути), «Black Evil» (м. Шепетівка), «Пристань» (м. Нетішин) та дискотека від діджеїв з Рівного.



Зберігаються футбольні традиції Нетішина

Футбол — гра мільйонів. Наше місто може пишатися людьми, які запалили в душах його жителів любов до цієї колективної гри. Серед них колишній міський голова І. Гладуняк, директор спорткомплексу «Енергетик» заслужений працівник фізичної культури і спорту С. Балаян, директор КДЮСШ В. Кравчук, тренери М. Телебей, Ю. Чепкасов, В. Гордійчук, А. Черняк, Ю. Тюпкін, В. Мацюк, Л. Коробчук, В. Возний та інші.

У далекому 1980 році нетішинська команда «Енергетик» уперше взяла участь в обласних змаганнях. Назва команди змінювалась, але незмінним залишалось бажання досягнення майстерності. Спочатку команда називалася «Горинь», згодом «Будівельник», потім «Протон» (представляла УБ ХАЕС), а з 1986 року — «Енергетик» (ХАЕС). Уже з перших років участі в чемпіонаті області команда неодноразово перемагала грандіозні змагання — футбольні колективи Хмельницького, Волочиська, Дунаєвця. У 1987 році «Енергетик» досяг кращого результату: набрав найбільше очок, забив багато голів і виборов перше місце. 1993 року команда знову виборола перше місце, а 1996-го була другою. Останніми роками в колективі відбувається зміна поколінь. «Енергетик» міцно закріпився в першій п'ятірці кращих команд області. Нещодавня гра цього річного чемпіонату області у Нетішині підтвердила високу репутацію команди «Енергетик». Суперником був «Олімп-Університет» з Кам'янець-Подільського. Атомники перемогли з рахунком 3:2. Голи забивали у ворота суперників капітан команди Віктор Карашенко і двічі — один із кращих гравців Віталій Боца.

Старший тренер команди Юрій Тюпкін підтвердив, що в команді панує

колективізм і є потяг до зростання майстерності. Тренер згадав тих, хто здобував славу команді і цементував її дух. Серед них — напівзахисники Михайло Романов і Микола Бортник, Олександр Лук'яновець, Євген Мирончук, воротар Олександр Колпаков. Нинішні лідери команди: капітан Віктор Карашенко (півзахисник), бомбардир Віталій Боца (півзахисник), воротар Ігор Лихвар...

Не відстає від дорослих і юнацька дружина КДЮСШ первинної профорганізації ВП ХАЕС — «Енергетик». Останнім часом вони закріпилися в трійці призерів чемпіонату Хмельницької області (тренери: Володимир Мацюк, Леонід Коробчук, Володимир Возний).

Футбольна секція КДЮСШ була заснована 1986 року. При школі організовано 9 дитячих груп і дві групи при СК «Енергетик». Створено умови для тренування команд. Відтак і є результат. Юнацька команда КДЮСШ «Енергетик» 1995 року виборола перше місце з міні-футболу у чемпіонаті «Граємо за Україну разом», цього ж року в дитячій-юнацькій лізі була другою в області, а 1997 року здобула перше місце в обласних змаганнях. Для нормальної роботи потрібно і належне фінансування. Знайшлися люди, яким не байдужа доля розвитку футболу міста. Сприяють команді дирекція Хмельницької АЕС (директор М. Панащенко, голова профкому М. Гук), міськвиконком (міський голова О. Смишляев, спеціаліст відділу В. Базан). Серед спонсорів — фірми: «Епас» (начальник С. Галамага), МУ-13 (начальник Б. Рудик), Славутський ТЕМ (начальник В. Сорокатий), допомагають приватні підприємці В. Покойовий, В. Коломия та інші.

Нещодавно юнаки КДЮСШ 1997—1998 років народження брали участь в міжнародному турнірі в м. Опалінця (Польща), де за перемогу вели боротьбу 220 команд з різних куточків Європи. У жовтні планується провести в м. Нетішин міжнародний турнір серед юнаків 1997—1998 років народження. Триває пошук спонсорів, які б посприяли цьому турніру.

Нетішин пишається вихованцями, які виступають за інші команди. Це Валерій Федорчук, який грає за команду прем'єр-ліги «ФК «Львів» і вже встиг відзначитися голом у виграному для львів'ян матчі проти чемпіона України «Шахтаря». Він є також гравцем молодіжної збірної України з футболу.

Гарно зарекомендував себе в дублі «Карпати» (Львів) і Павло Гордійчук, який також виступає за молодіжну збірну України. А Вадим Олійник грає у дитячій-юнацькій команді «ВІК» із Володимир-Волинського (Волинська область), яка стала чемпіоном України серед юнаків. У вищій лізі Молдови за команду «Зімбру» грає Олександр Ткачук. З приємністю згадують нетішинці й Віталія Косовського, який чимало років був ключовим гравцем «Динамо» (Київ) та збірної України, а нині — тренер того ж киевського клубу.

Нетішинські команди мріють про нові перемоги, вірять у своє майбутнє. У розмові з тренерами з'ясував, що матеріальну базу футбольних полів бажано б розширити за рахунок ще одного штучного поля 50х90, або 60х100. Футбол гідний того, щоб його підтримувати.

Петро ШЕЛЕПАЛО,
член Національної спілки журналістів України



Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор: Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136, вул. Маршала Гречка, 13.

Замовлення 2245 Тираж 5100

Ціна договірної